

ЉИЉАНА ХАБЈАНОВИЋ ЋУРОВИЋ
геци

СРЕЋКО И БОЖИЋ

илустровала Марија Стојисављевић

– Ове године Божићне празнике провешћемо код деде – рекла је мама једног дана.

– Супер! – узвикнуо је Срећко.

Стварно се обрадовао. Он је много волео деду. А волео је и Божић.

Посебно је заволео овај Празник када му је мама, неколико дана раније, испричала зашто га славимо.

Била је то много лепа и занимљива прича. Срећко је пажљиво слушао маму, и све је тачно запамтио.

Била једном једна девојка по имену Марија. Њени родитељи Јоаким и Ана били су мртви, и она није имала свој дом. Живела је у кући скромног дрводеље Јосифа, кога су људи због његове добротe и поштења звали Праведни Јосиф. Јосифови синови постали су јој браћа, а кћери сестре.

Марија је била мила, кротка и вредна девојка. Чистила је кућу, прела вуну, ткала меке тканине. Јосифове синове и кћери учила је молитвама и песмама у славу Богу. И непрестано је око себе ширила радост и љубав.

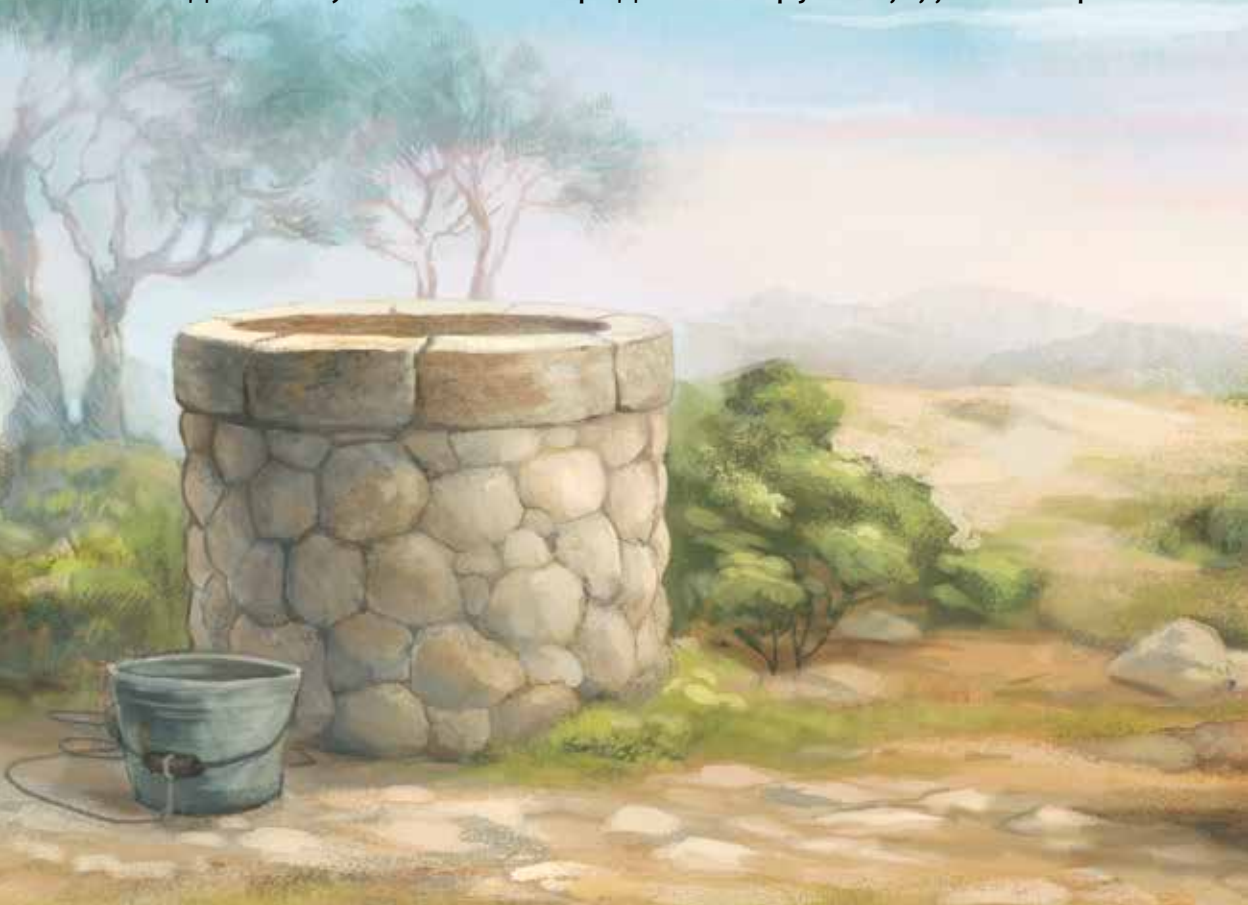
Једнога дана отишла је на извор да захвати воду. Тада се изненада пред њом појавио један младић у белој одори. Одмах га је препознала. Био је то Анђео Гаврило. Весник Божје милости.

– Марија, збиће се чудо и ти ћеш родити сина. Таква је воља Вишњег – рекао јој је Гаврило.

Марија није могла ни да замисли како ће се десити то чудо. Али, знала је да Бог може да учини и оно што човек не може да разуме.

– Ево слушкиње Господње – одговорила је без двоумљења.

Тада се Анђео поклонио пред њом и пружио јој је бели крин.

Марија је са радошћу прихватила вољу Божју. Али, осетила је и страх. Родиће дете, а није имала мужа!

У то време, била је велика срамота да девојка која није удата зачне дете. Такву девојку људи би одвели на ливаду изван града и гађали је камењем док не умре.

„Бог ће ми помоћи”, помислила је најзад. И више се није бојала.

Тако је и било. Анђео Гаврило дошао у сан Праведном Јосифу и испричао му истину. Јосиф је знао да Анђели не лажу.

Али знао је и да никоме не сме да открије шта је чуо од Анђела, јер људи су често спремни да осуде оно што не разумеју. А понекад су и сурови. Оптужили би га да измишља и да хули на Бога, подсмевали би се њему и Марији, а можда би их чак и протерали из Назарета. Јосиф је размишљао шта да уради, и најзад је одлучио да свима каже да је дете које ће се родити – његово.

Био је то заиста добар и честит човек. Зато је и одабран да брине о Сину Божјем и о Његовој Мајци.

